

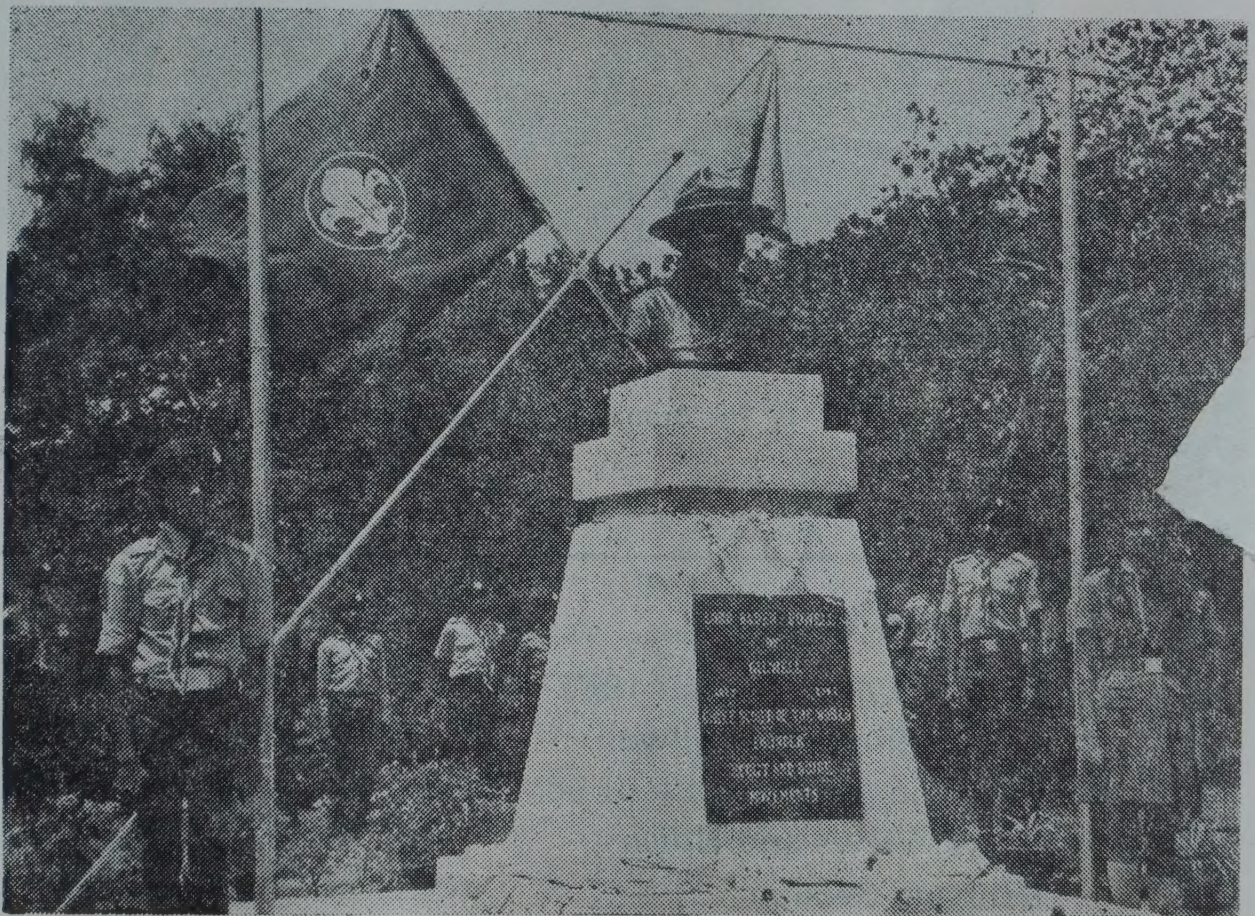
ಕರ್ನಾಟಕ ಸ್ಕೌಟ್ ಮತ್ತು ಗೈಡ್

THE KARNATAKA SCOUT AND GUIDE

Vol. 65

SEPTEMBER 1982

No. 6

The B.-P. Monument

PUBLISHED BY

The Bharat Scouts & Guides, Karnataka State
Fort, Bangalore-560 002

The Bronze Bust of B.-P. Unveiled at Besant Park
on 31 August 1982

IN THIS ISSUE

	Page
The Year of the Scout 1982-1983	3
The Beginning of Gilwell	4
Improving the Quality of Scouts and Guides	8
News, Views and Notes	10
Kannada Section	12
Himalaya Wood Badge Training Courses	III Cover

YOUR SUBSCRIPTION

Have you renewed your subscription for Karnataka Scout and Guide? If not, please do it now with proper complete postal address and ensure continuous supply of the Magazine.

Our Address — THE EDITOR
THE KARNATAKA SCOUT AND GUIDE
FORT, BANGALORE - 560 002

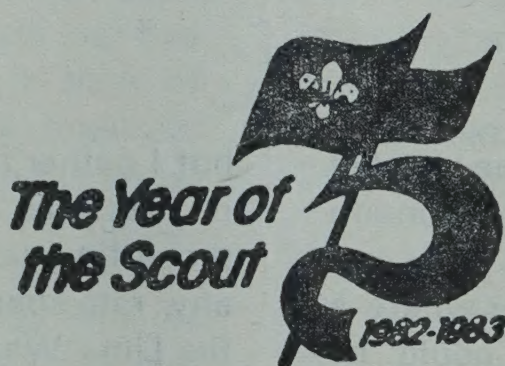
THE KARNATAKA SCOUT AND GUIDE

Vol. 65

SEPTEMBER 1982

No. 6

The Year of The Scout : 1982-1983

The Living Spirit

In this issue we are reproducing an excellent article on Gilwell, the international training centre in England written by one of the veterans of the Movement who knew the place so well. It is here that the first training course, the Wood Badge Course was held in September 1919 and we have the reunions of those Scouters who hold the Wood Badge all over the world during this month every year. Gilwell has over the years, played a unique role in the history of World Scouting and it seemed appropriate that the article is published at this time of *The Year of the Scout*,

The place and the name by which it is known are one of our strongest links with the man who gave the priceless gift of Scouting to the youth of the world that they may train themselves, along the lines that he showed them and become useful citizens of their country. When a peerage was conferred on the Founder by the late King George V, he took the title of Baron Baden-Powell of Gilwell, and as his grandson, the present Lord Baden-Powell, the third in the lineage remarked, "the name and title belonged to millions of people", boys and girls, men and women throughout the world who have been treading the path which he lighted for them.

The late Lord Rowallan, the third Chief Scout of the British Commonwealth described Gilwell as "the Hub of the Wheel from which Spokes radiate to practically every country in the free world". The Scout history of Gilwell started three score and three years ago and, since then, many little Gilwells have sprung up in many places all over the world. As most aptly observed by Mr. Justice Vivian Bose, the last Chief Commissioner of the *Boy Scouts Association In India* and the second National Commissioner of the present *Bharat Scouts & Guides*, "The torch that is Gilwell is not one that is to be handed from man to man that it lives only in one place and in one hand. It is a flaming fire from which a hundred torches are lighted.....that are of the fire of Gilwell; other wood, other smoke, other kindling, but the same living flame. That is the *Spirit of Gilwell*."

The Beginning of Gilwell

By D. Francis Morgan

Many years ago B.-P. said he wanted two places, one where Scouts from London could go and camp without any long and expensive journey, and the other where a Training Centre for Scouters could be established. And suddenly both his dreams came true, in one and the same place, Gilwell Park.

One day I found a pleasant, and prosperous looking man, wandering about the corridors at I.Hq. I asked him, fortunately quite politely, what he was doing and whether I could help him in any way. He said he wanted to do something for the Scout Movement; so I took him to my room and we sat down to talk about it.

I discovered that his "something" might be in the nature of several thousand pounds; and he wanted to know if good use could be made of it and for what purpose. So I told him what I knew was in B.-P.'s mind. He liked the idea; he came and saw B.-P., and the whole thing was settled.

That was William du Bois Maclaren, a Scottish District Scout Commissioner, and the search for a suitable place began.

P. B. Nevill—the Commissioner of East London—has always claimed to be the one who found Gilwell. His claim to this distinction was, I know, disputed on friendly rivalry by another Commissioner;

but I gather he has now firmly established it. He was certainly very active there in those first early days; he even slept, or at any rate spent many nights, up a tree in the Lime Walk on a kind of monkey platform he had built.

So we got Gilwell and the memory of him to whose generosity and belief in Scouting we owe it, is perpetuated by the patch of Maclaren tartan on the point of our Gilwell Scarves.

The next thing was to find the man to run it. We had all realised that, though there must always be a place there for Scout camping, at the same time its outstanding function must be that of a Training Centre for Scouters; and it was essential that the man who was to be known as Camp Chief (now he is called Director of Adult Training) should be one who could there establish and conduct a scheme of training in accordance with B.-P.'s vision.

Here again I was fortunate enough to be involved in these early beginnings. Sir Percy Everett, who was closely associated with B.-P. from the earliest days of the Movement and who subsequently became the Deputy Chief Scout, asked me if I knew anyone who could do it, and I told him I knew one who I was sure would be the very man if he would take it on—Francis Gidney.

I had known him for many years—a very good Scout who did brilliantly anything to which he set his hand, a man of great charm and immense enthusiasm, always bubbling over with ideas, a man of deep and sincere convictions and with an intense belief in Scouting. We had been up at Cambridge together where he had been successful in every way, in spite of various mad adventures we had together, and he had afterwards gone into the army. Keen as I knew he was on Scouting, I doubted if he would feel he could give up a career, which was already one of great promise. But I wrote and told him about the job; and, by an extraordinary coincidence my letter crossed one from him to me; as a result of his war experiences he was being invalided out of the Army; did I know a job that he could do?

So he came and saw B.-P. and Everett and others at I.Hq; and, finding favour in their eyes, was offered the job of Camp Chief. A few days later he told me that his Army doctors had said he could not stand such a job; but he refused to accept their verdict and went to see a specialist who told him it was just the sort of life he ought to lead. So Gidney came to Gilwell; and there under the direction and guidance of the Founder of Scouting he established Wood Badge Training and gave it the scope and form which it still basically retains.

Gilwell was very different forty years ago from what it has now become. It had been uninhabited and lain derelict for over fifteen years; the whole place was complete jungle, and the House itself was in a ruinous state. We should have saved a lot of money in the end if we had pulled the old house down and built a new one; but we should have lost all the graciousness and atmosphere of that beautiful and

historic house; and we have been abundantly justified in restoring and preserving it.

Gidney and his wife moved in early in the summer of 1919, but could not for some time use the main house and had to live in the gardener's cottage which then stood where the new Troop Room has now been built; some years later the cottage had to be pulled down to save it from falling down.

During that summer I spent a good deal of time at Gilwell, and I well remember the first time I went to stay there. Gidney met me at Chingford Station with a pony in a tub-like conveyance known in those days as a "governess cart". When we came to Gilwell Lane it was quite difficult to see where it began; it was almost completely grown over, and the pony had to push its way between the bushes on each side of the track.

All through those months Gidney and I had many long talks about the first course* that was to be run, and he eventually asked me to go down a few days beforehand and stay at Gilwell to help him with the course. There was not a great deal of room in the gardener's cottage, so I said I would sleep in the house. But my first night was not much of a success. I found a place where the roof was not open to the sky, but there were bangs and crashes all night as the wind blew doors without fastenings to and fro, and glass fell out of loose and broken windows. So I moved into quite a sound hut near where the Gidney Cabin now stands, and having cleaned it out, I made myself a comfortable home with a camp bed, table and chairs. It was not a long time after-

*This was the first Wood Badge Course—a Scout Course—held from the 8th to the 19th September 1919.

wards that I was told it had originally been a pig-sty. I don't believe that; if it had been a pig-sty it was surely the largest and most luxurious mortal pigs ever had.

The night before the course assembled Gidney came to my pig-sty, and we sat and talked until quite late. It was very dark when he left me to make his way through the jungle to the gardener's cottage. I offered him a large acetylene lantern I had, but he scorned it. "My dear chap," he said, "do you think I don't yet know my way about Gilwell"? So off he went, and I started turning in for the night. Some time afterwards I heard a great crashing in the bushes and went to the door to see what sort of a beast it was. There was Gidney looking rather the worse for wear and admitting he had completely lost himself in the jungle; and he begged the loan of my lantern after all.

The first course was a most interesting time, and proved even more successful than we had hoped. But the strain told on him, and on the last night he had to go to bed early and asked me to take the last Camp Fire. This, although I did not realise it at the time, was undoubtedly a first indication that his Army doctors had been right. He suffered a good deal in his health all the time he was at Gilwell, and died not so very long after he left there.

At this last Camp Fire the members of the course were feeling on top of the world and their enthusiasm knew no bounds. They felt they had had an experience no man had had before; they were pioneers, a band of brothers who must keep together and never lose the bonds of a very special brotherhood that must always exist between them. As I stood in the light of that Camp Fire to give

a final talk, I too was deeply moved by the emotion of a moment that could never be forgotten, that could never quite occur again, but I felt I must remind them that there was one brotherhood of Scouting, and that we must never contemplate any kind of inner brotherhood of Gilwellians.

This point came up again next morning. The Course assembled in what is now B.-P.'s room at I.Hq to hear final words from the Chief Scout himself. B.-P., Gidney and I stood for a few minutes outside the door whilst I urged there should be no special Gilwell Scarf, and indeed, the pendulum having perhaps swung too far in my mind, there should be no actual Wood Badge worn. But the others were against me, and I the least of the three; and so the Course got their Wood Badges and Scarves. But there may have been some slight substance in my argument at that time; on several occasions in the next few years, some Wood Badgers did lose their heads a little; and B.-P. occasionally reminded holders of the Wood Badge that it was not the sign of a distinction once attained that raised them for all time to a higher level than all their fellow Scouters, but that it was evidence of a desire to learn and go on learning for the rest of their lives; of, in fact, a humble and enquiring mind.

A day or two later I received a short note from Gidney: "I want to say that I hope you take the little affair of the 'bag o' bones' in the light of a purely business and impersonal matter, as I do. I should be awfully upset to think you felt otherwise, but there—I know you well enough to be quite sure on that score.

P.S. I bet old Dinizulu turned in his grave with excitement at about 2 p.m. on the 19th !!!"

Gidney was a great man; a happy man, though dark clouds gathered round him in his latter days; and he gave happiness to many. He started Gilwell with all that that implies, and I can think of few who could have done it so well at the beginning. How things would have gone had he stayed longer than he did is not so certain; he was an inspirer rather than an administrator. He was not always a good judge of character; he was too kind and tolerant a man to be always fully conscious of defects in others; and his loyalty was of a depth not always fully comprehended by some with whom he had to deal.

But Scouting will always owe a deep debt of gratitude to Captain Francis Gidney, its first Camp Chief.

From *The Scouter*, January 1960

* * *

About the Author: Francis Morgan was one of B.-P.'s close associates. He was the first Deputy Camp Chief. Deputy Camp Chiefs were members of the international team responsible for conducting recognised training courses for adult leaders on the Gilwell pattern. Morgan also held many other important assignments in the Movement at various times, as Assistant Secretary at the then Imperial Headquarters in London (1918), as Legal Secretary (1938), Legal Adviser to the Boy Scouts Association in the United Kingdom (1952), Assistant Overseas Commissioner (1958) and at the time of writing this article (1960), as Commonwealth Commissioner.

—Editors

MY THREE YEARS IN CUBS

I'm a little Wolf Cub short and thin
My first year is about to begin,
If you don't help somebody, it is a sin
When you win a badge, it will make you grin

In my Second year of Cubs I'm tall and lean
To earn all my Stars, that is my dream
When we're in our Six, we work as a team
And I try to keep my uniform clean

In my last year of Cubs, I am tall and Stout
I know what Cubbing is all about
I've had the fun and I want to shout
Hey you guys, I've become a Scout.

*With acknowledgements to the Leader
sent by K. Kasinath*

Improving the Quality of Scouts and Guides

Scouting is a game for boys but a job for Scouters. Many of us do not understand what this job is. We must touch our heart and get the feel, "have I done real Scouting?". You may get the correct answer from your conscience, if you can depend on it,

Now our aim is to make our race and our nation of energetic, capable workers and good citizens.

The best way of achieving this, is to give our boys the training they need. We have to remember that the mass of the boys are already tired sitting hours together in the school and our training should, therefore, be in the form of recreation and this should be as much as possible out of doors. That is the object to be achieved with the help of our Games and the Badge system.

Many of the Scouters do not take interest in training the boys in the Scout tests and badges and that is the reason we see that there are more Tenderpads and Tenderfoots. They don't progress in their units because we don't encourage them to go ahead by means of any purposeful progressive training.

Every test in our Badge System calls into play some trait of character that a boy must develop to the full, if he is to put back into life even a portion of what

he takes out of it. Consider for a moment the tasks in the tests for the II Class badge.

Health: To enable him to deal with small injuries so as to be of service to others, he must keep himself fit in the first place.

Observation: To quicken his intelligence and resourcefulness, thereby making him a more useful member of the community, to increase his Scout knowledge thereby helping him in his practical Scouting.

Pioneering: To teach him safety measures and thrift.

Signalling: To exercise his ability to memorise and concentrate; to encourage "stickability", to make him competent in case of need.

Exploring: To give him further Scout knowledge, to teach him to be practical, careful and thrifty; to add to his independence in judging correctly. And so, it is with every other test.

The same thing applies to proficiency badges: Some are designed to increase his efficiency as a Scout, others to encourage him to cultivate hobbies either for pleasure or for profit and to be knowledgeable about them.

How are we to realise whether we have really trained our boys on correct

lines and encourage them to pass the Scout Tests and earn Badges ?

The Scouter who claims that he has no belief in Tests and Badges should realise that he is not doing his job in the right spirit. So if we are really interested in training the boys under our care to become competent and good Scouts, it should be our responsibility to give them the proper training according to our scheme, so that we may achieve the desired results to maintain the standard in Scouting.

"It has been said that the parents are mirrored in the child. It is equally true that the Scouters are mirrored in their Scouts".

By looking at the unit, we can judge the standard of the unit, as also the efficiency of the Scouter. Therefore, every Scouter must know the part he has to play to improve the standard of Scouting in his unit and he must always play his part in the right spirit to achieve it.

What Are We Doing To Achieve This ?

The Scouters should conduct regular unit meetings. The children must be encouraged to attend the meetings in uniform, this applies equally well to the Scouter also. In every meeting the training must be progressive. The success of any unit meeting depends entirely on its programmes and how they are carried through purposefully towards a certain planned goal.

The material is there, the boys, ready and willing to do anything.

The means are there; Scouting, with the tremendous scope and opportunity which has been devised and developed through the years and yet is sufficiently elastic to meet all needs and suit all customers and circumstances.

It is the Scouter's job to put these factors together in the best possible way—the secret is Programme Planning.

Scouters should develop the desire to acquire more knowledge and skills which will enable them to give qualitative training to their boys. They must attend Wood Badge courses and aim at becoming Wood Badge holders. They should attend meetings and conferences so that they may be able to exchange ideas, gain experience which ultimately helps them to raise the standard of their units.

The Scouters have to arrange frequent hikes for boys and at least one annual camp for a duration of at least 3 days.

Our Founder said that camps and hikes are our greatest opportunity to give the final finishing touches to the boys whom we are out to train and make them really happy, healthy and helpful citizens which is our ultimate aim.

S. Audikesavalu

State Organising Commissioner (S)

News, Views and Notes

Asia Pacific Region Advanced Training Workshop Singapore

The workshop was organised by the Asia-Pacific Region Programme Committee and hosted by the Singapore Girl Guides Association. Seventeen Countries, Africa, Australia, Fiji, Hong-Kong, India Indonesia, Japan, Malaysia, Nepal, New Zealand, Pakistan, Thailand, Phillippines, Republic of China, Singapore, Srilanka and Isreal participated, the total number of participants being 33. Dr. Perin Banker, the Chairman of Asia Pacific Committee, Miss Mary Hill, Training Co-ordinate, Asia Pacific Training Pool, Miss Mary Hopkrik, member of the World Committee, Miss Jill Johnstone, Mrs. Venetia Gamage, Mrs. Carole Miltu, Miss Beatrui Wee and Mrs. Wong Hoe Eng were on the staff.

The daily programme started at 7-30 A.M. and extended until 9-30 P.M. Each country was given a place to put up their culture, tradition, education and religion The workshop was inaugurated by Dr. Eepens Lians, President of the Singapore Scout Association on the 7th at 8-45 A.M. The traditional tiger dance of Singapore was shown at 11 A.M. We presented a paper on Guiding in India.

The highlights of the programme were an official dinner at the Equatosca Hotel on the 8th, City tour, a slide show, visit to the Guide Camp, Browine Pack and dinner with the Guides and Browines on the 10th June and visit to the Santhose Island on the 14th.

Every day in the evening we had subjects like music, drama by specialists and crafts by the participants.

We, Indian delegates left India by Air India on the 5th June at 9 A.M. from Madras and reached Singapore at 5-30 P.M., Singapore time on the same day. Mrs. Chue Swee Tiong received us and took us to the Guide House. After dinner we were taken by Mrs. Karnik who hosted us. After our workshop we went to Malaysia.

We left on the 18th June at 10-15 A.M. and reached Madras by 11-15 A.M., Indian time. I thank the National Commissioner and the Chief Commissioner of Guides for giving us this opportunity to participate in the workshop and exchange our ideas and skills. My sincere thanks are due to my State Headquarters, Bharat Scouts and Guides, Karnataka for permitting me to take part in this international programme.

C. A. Meenaxi

State Trg. Commissioner (G)

Bangalore South District Patrol Leaders' Training Camp

The North and South Local Associations of Bangalore South District conducted a *Petrol Leaders' Training Camp* at Army High School, Baird Barracks, Kamaraj Road from the 24th July to the 8th Aug. on a week-end basis. Rev. Fr. Shenoy, S. J., President of the Association inaugurated the camp. 59 Scouts and 42 Guides

of various schools from North and South Local Associations attended the camp. Sri S. G. Bhat, ADC (S), ALT (S) and Sister Josephine Hoover were the leaders for the Scout and Guide sections respectively. The concluding function was presided over by Mrs. Lyn. Rev. Fr. Shenoy welcomed the gathering. Sri S. G. Bhat read the report of the camp and Mrs. Lyn distributed the certificates to the participants.

Independence Day Celebrations: 1982

The Koramangala Open Scout Group celebrated Independence Day on the 15th August. Sri M. Venkataraman, Assistant Manager, MICO and President of the Group was the Chief Guest.

Two President's Scouts called to Higher Service

We have just received from the Scoutmaster of the Frank Anthony Scout Troop, Hospet, the sad news of the death, while swimming, of two President's Scouts of the above Troop, Rajgopal and T. Ravindra, both students of the P.V.S.B.C. School in Hospet on the 25th May. They were on a holiday and had gone out on their own, and not on any Scout activity.

Himalaya Wood Badge Course, Part I.

Kindly note that the Himalaya Wood Badge Course, Part I (Study camp) has been scheduled to be held during October 1982. The following details are given for your information and necessary action :—

<i>Venue</i>	:	Besant Park, Doddaballapur.
<i>Dates</i>	:	16-10-1982 to 22-10-1982.
<i>Who can attend</i>	:	Scoutmasters and Cubmasters who have undergone the Pre-Himalaya Wood Badge Course in the respective sections.
<i>Regn. Fee</i>	:	Rs. 10/- per Head.
<i>Board & Lodge</i>	:	The State Headquarters will provide Boarding & Lodging.
<i>Travel Expenses</i>	:	The Registration fee and the travel expenses may be met out of the S. P. and R. R. funds (current or accumulated) as per G. O. No. ED 37—EBB 67, dated 1-3-1969.
<i>Last date of Registration :</i>		The names of eligible Scoutmasters and Cubmasters may please be forwarded to the State Headquarters, Fort, Bangalore-560 002, to reach on or before 30-9-1982. Final intimation be sent to the selected candidates direct.

State Secretary

ತೋಚಿದ್ದೆ-ಗೀಚಿದ್ದು

ದಿನಾಂಕ 31-7-1982ನೇ ಶನಿವಾರ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಕೌಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೈಡರ್ಸ್ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಯಿತು. ಸ್ಕೌಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೈಡರ್ಸ್ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದರು. ರಾಜ್ಯ ಸಂಘಟನಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಎಸ್.ಆದಿಕೇಶವಲು, ಎಲ್. ಟಿ.(ಕಬ್ಬೆ) ಮತ್ತು ಸ್ಕೌಟ್ ಶ್ರೀಮತಿ ಸಿ. ಎ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ರಾಜ್ಯ ತರಬೇತಿ ಕಮೀಷನರ್, ಗೈಡ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರು ಸ್ಕೌಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೈಡರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ದ್ದೇಶಿಸಿ ಸ್ಕೌಟ್ ಮತ್ತು ಗೈಡ್‌ಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ, ಸ್ವಯಂ ಆಧಾರ, 75ನೇ ಸ್ಕೌಟಿಂಗ್ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಮತ್ತು 125ನೇ ಸ್ಥಾಪಕರ ದಿನಾಚರಣೆ ಆಚರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ, ಗುಂಪನ್ನು ನಡೆಸುವ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರಚನೆ ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಸ್ಕೌಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೈಡರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಮನನ ಮಾಡುತ್ತ-ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಆಚರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಂತೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಾಡಿದ ಮಧುರವಾಣಿ ಹೀಗಿದೆ :-

ನಾವು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರುವಾಗ, ಸ್ಕೌಟ್ (ಕಬ್ಬೆ) ಮತ್ತು ಗೈಡ್ (ಬುಲ್‌ಬುಲ್) ಮರಿಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಂಚಿಸಬೇಡಿ, ಅವರ ಮನಸ್ಸುಹೂವಿನಂತಹದು ಅವಕ್ಕೆ ಘಾಸಿಯಾದರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲಾ, ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೆಡಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅವರ ಅನಿಸಿಕೆ, ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನೊಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ತಾವೂ ಸಹ ಮಗುವಾಗಿ ಅವರೊಡನೆ ಬೆರೆಯಿರಿ, ನಾವು ನಾಯಕರೆಂದು ನಮಗಷ್ಟೇ ತಿಳಿದರೆ ಸಾಕು, -ಮಗುವಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿಯುವ

ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ನಾಯಕನೆಂದರೆ ಹೀಗೆ-ಹಾಗೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವ ಎಂದು ಮಗು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಭ್ರಮಿಸಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನು ಅವನೆದುರು ಮಾತಾಡುವುದು ತಪ್ಪೆಂದು ಮಗು ತನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಅಳುಕಬಾರದು. ನಾವು ಮಿಲಿಟರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲ-ಚರ್ಚಿನ ಪಾದ್ರಿಗಳೂ ಅಲ್ಲ-ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದ ದರ್ಪಯುತ ಪ್ರಭುಗಳೂ ನಾವಲ್ಲ. ನಾವು ಅವರೊಡನೆ ಮಕ್ಕಳೇ ಆಗಿ, ಅವರನ್ನು ತಿದ್ದಿ, ಸೌಜನ್ಯತೆಯ ರೂಪ ರೇಖೆಗಳನ್ನೆಳೆದು ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಚಾಣಿಕ್ಕತನ ನಮ್ಮದಾಗಬೇಕು. ಮಗು ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಂತು ತಾನು ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಇದುವೆ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ.

ಜ್ಞಾನ, ದೃಢತೆ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ, ವಿವೇಚನೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ನಾವು ಮಗುವಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮಗು ಕಹಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ನಾವು ಸಹಾ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಮಗುವಿನ ಮನದಲ್ಲಿ ತುಂಬಬೇಕು. ಅವನ (ಳ) ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡದೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ನಾಯಕರಾದ ನಮ್ಮ-ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ. ಮಗು ಹೊರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದು ಸಂತೋಷಕರ. ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ. ಹೊರಾಂಗಣದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಲು ನಾವು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಮಗು ಗುಂಪಿನೊಡನಾಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ, ಭಿನ್ನಸ್ವಭಾವವಿರುತ್ತೆ. ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ತನಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆಯೆಂದು ಮಗು ಅರಿಯುವಂತೆ ನಾಯಕನು ಹಿರಿಯ ಸಹೋದರನಾಗಿ ತಾನು ಮಗುವಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯೂ ತೋರಿಸದೆ ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುಟ್ಟಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಘನಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇನು? ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಪೇಪರ್ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದಾಗಲೀ, ಸತ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಮರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸ

ಬೇಕು. ಇತರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಡನೆ ನಾವು ಸಂಪರ್ಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಯೋಜನೆ ಎಟಕು ವಂತಿದ್ದೂ ಅದು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪೂರ್ಣವಾದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ-ಮುಗಿಸುವ ದೃಢತೆ ಇರಬೇಕು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಆಗದು-ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕ್ರಿಯಾರೂಪದಲ್ಲಿ ತರದಿದ್ದರೆ ಆಗದು. ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅಂಶ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ? ಅಥವಾ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನೇ ನಾವು ಕೆದಕಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಮೊದಲು ಮಕ್ಕಳ ಮಟ್ಟ ಎಷ್ಟಿತ್ತು? ಈಗ ಎಷ್ಟಿದೆ? ಎಂಬುದೇ ತುಲನಾತ್ಮಕಶಕ್ತಿ. ಇದು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೊಸದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾದಾಗ ಕೆಲವು ಸಲ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಗುವಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳದೇ ಹೊಸತನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಮಗು ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಬೆರೆಯಬೇಕು. ನಾವು ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಒಂದಾಗಿ ಆ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಅಂದ? ಎಷ್ಟು ಚೆಂದ-? ಎಷ್ಟು ಸುವಾಸನೆ? ಎಂಬುದಾಗಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಕೌಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೈಡರ್ಸ್‌ಗಳ ಮನದಲ್ಲಿ ಹೌದು ಹೀಗಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನ? ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಈ

ರಥವನ್ನು ಎಳೆದರೆ ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲಾರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಸ್ಪೃಹತೆಯಿಂದ ಸಹೃದಯದಿಂದ ಬೆರೆತು, ಸಹಕರಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ-ನಿಮ್ಮ-ಮಕ್ಕಳ-ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಪ್ರಜೆಗಳ ಬಾಳು ಬಂಗಾರವಲ್ಲವೆ? ಇಂತಹ ಸಹೃದಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಣಾಮ ಎಂದು ಕುಂತ ಸ್ಥಳದಿಂದಲೇ ತಲೆಬಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ-ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ನನಗುಂಟಾದ ಸಂತೋಷದ ಅನಿಸಿಕೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುಪಕ್ಷ ಕೇಳಿದ್ದರೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತೋ ಹೇಗೋ, ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೂ ಸೇರಿದ್ದಭಾರಿ ಜನರನ್ನು ಕಂಡು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಫಾಬರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತರೆ, ಸೇರಿದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಜರೆದು ನಕ್ಕಾರು ಎಂದು ಹಿಂಜರಿಯದೆ ಈ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಗ್ಜಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಲು ಕಳುಹಿಸಬಹುದಲ್ಲ ಎಂದು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿರುವೆ. ತಮಗೆ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ಕೌಟ್ ಮತ್ತು ಗೈಡ್ ಮ್ಯಾಗ್ಜಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಇವನೊಬ್ಬ ಹುಚ್ಚನೆಂದು ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಎಸೆಯಿರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟೋ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಇದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿದರೂ ಬೇಸರವಿಲ್ಲ; ಮುದ್ರಿಸದಿದ್ದರೂ ಬೇಸರವಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಿ ಯೆನಿಸಿದ ಸೂಕ್ತವಾದುದನ್ನು ಆರಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಿದರೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥೆ ಬೆಳೆದು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲಿ. ಜೈಹಿಂದ್ !

ಕೆ. ನಾಗರಾಜ

ಹೊಸ ಮನೆ ಶಾಲೆ-ಶಿವಮೊಗ್ಗ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮುನಿಯಪ್ಪನವರು

ಶ್ರೀ. ಎಂ. ಮುನಿಯಪ್ಪನವರು, 20-8-82 ರಂದು ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ಹೃದಯ ಸ್ಥಂಭನದಿಂದ ದೈವಾದೀನರಾದರು. ಇವರು ಕೋಲಾರದ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಸ್ಕೌಟ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಕೋಲಾರ ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಸಂಸ್ಥೆಯ ರಾಜ್ಯ ಪರಿಷತ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೌಟರ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸದಸ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ತರುಣರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಯುತರ ನಿಧನದಿಂದ ಕೋಲಾರವು ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಈ ದುಃಖವನ್ನು ಇವರ ಬಂಧುವರ್ಗದವರು ಸಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಚಿರಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ಭಗವಂತನು ದಯಪಾಲಿಸಲಿ.

ಸುದ್ದಿ ಸಮಾಚಾರಗಳು

ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು

ಜಿಲ್ಲಾ ಕ್ರೀಡಾ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಜೂನ್ 8ರಂದು 575 ಮಂದಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಸ್ಕಾಟ್ಸ್, ಗೈಡ್ಸ್, ಕಬ್ಬನ್ ಬುಲ್ ಬುಲ್ಸ್‌ನವರ ಆಕರ್ಷಕ ಕವಾಯಿತು ನಡೆಯಿತು.

ಕವಾಯಿತಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಶುಭ ಸೂಚಕವೆಂಬಂತೆ ತುಂತುರು ಮಳೆಗರೆಯಿತು. ಬ್ಯಾಂಡ್ ವಾದನಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಸ್ಕಾಟ್ಸ್, ಗೈಡ್ಸ್, ಕಬ್ಬನ್, ಬುಲ್ ಬುಲ್ಸ್ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದರು. ಪುರಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷ ಸಿ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸನಾಯ್ಡು ವಂದನೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಂತರ ಮೇಳವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು.

ಜಿಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಎಂ. ವಾಸುದೇವ ಮಯ್ಯ ಸ್ಕಾಟ್ಸ್‌ಗೈಡ್ಸ್ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತಿ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಎಂ. ಹಲಗಪ್ಪ ಜಾಗತಿಕ ಸ್ಕಾಟಿಂಗ್‌ಗೆ 75 ವರ್ಷ ತುಂಬಿದುದರ ಬಗ್ಗೆ, ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ಲಾರ್ಡ್‌ಬೇಡ್ ಪೋವೆಲ್‌ರ ಬಗ್ಗೆ, ಮಾತನಾಡಿದರು. ಜಿಲ್ಲಾ ಕಮೀಷನರ್ (ಸ್ಕಾಟ್ಸ್) ಎಂ. ಸಿ. ಶೇಖರ್ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಮತ್ತು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಸಂಘಟನಾ ಸ|| ಕಮೀಷನರ್ (ಸ್ಕಾಟ್ಸ್) ಎ. ರಾಜಗೋಪಾಲರಾವ್ ವಂದಿಸಿದರು.

ಸ್ಕಾಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೈಡ್ಸ್ ಶಿಕ್ಷಕ, ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ಜೂನ್ 28ರಂದು ಸಮ್ಮೇಳನದ ಮುಕ್ತಾಯ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಎಂ. ಸಿ. ಶೇಖರ್ ವಹಿಸಿ ಸಮಾರೋಪ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು.

ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜಿಲ್ಲೆ

ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರ ಸಂಸ್ಥೆಯು ತಾ|| 19-6-1982 ರಂದು “ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಎ.ಡಿ.ಸಿ (ಸ್ಕಾಟ್ಸ್) ರವರಿಗೆ” ಬೀಳ್ಕೊಡಗೆ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು

ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಜೂನ್ 24ರಂದು ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಶಿಖರಾರೋಹಣ ತಂಡದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಸಾಹಸ ಯಾತ್ರೆ ಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ‘ಸ್ವಾರ್ಕ್’ ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವ ಸಾಹಸೀ ತಂಡವನ್ನು ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಕಮಲರಾಜ (ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ) ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಜಿ. ಕಮಲಮ್ಮ (ಡಿ.ಸಿ. ಗೈಡ್ಸ್) ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀ. ಕೆ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ, ಮಂಜುನಾಥಾಚಾರ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿ. ಪ್ರಮೀಳಮ್ಮ (ಡಿ. ಎ. ಉ. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ) ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ರಾಣೇಬೆನ್ನೂರ ನಗರದಲ್ಲಿ

29-30 ಜುಲೈ 1982ರಂದು ನಡೆದ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಕ್ರೀಡಾ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ರಾಣೇ ಬೆನ್ನೂರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ 20 ಜನ ಸ್ಕಾಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೈಡರ್ಸ್ ಹಾಗೂ ರಾಣೇಬೆನ್ನೂರ ನಗರದ ಸ್ಕಾಟ್ ಬಾಲಕರು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೀ. ಹರಪನಹಳ್ಳಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಇವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತು ಸ್ಪರ್ಧಾಳುಗಳಿಗೆ ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವ, ಕ್ರೀಡಾಂಗಣ ವನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ, ನಿರ್ಣಾಯಕರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ, ಹಾಗೂ ಊರಿಗೆ ಮರಳುವವರಿಗೆ ರೈಲು ಮತ್ತು ಬಸ್ಸುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ವೇಳಾ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ, ಊಟ ಬಡಿಸುವ ಇತ್ಯಾದಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಸ್ಕಾಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಕ್ರೀಡಾ ಕೂಟವು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರವನ್ನು ನೀಡಿತು.

ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಸ್ಕಾಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೈಡರ್ಸ್ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ

ಶಿವಮೊಗ್ಗ 31-7-1982ರಂದು 250 ಸ್ಕಾಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೈಡರ್ಸ್ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಸಹಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ರಾವ್‌ರವರು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ರಾಜ್ಯ ಸಂಘಟನಾಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆದಿಕೇಶವಲೂರವರು “ಸ್ಕಾಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೈಡ್‌ಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು” ಹೇಗೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದರು. “ಸ್ವಯಂ ಆಧಾರ” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ, ರಾಜ್ಯತರಬೇತಿ ಕಮೀಷನರ್ (ಗೈ) ಮಾತನಾಡಿದರು. ಚರ್ಚಾಗೋಷ್ಠಿಗಾಗಿ ಸಭಿಕರನ್ನು ಆರು ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸಹಾಯಕ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಮೀಷನರ್ ಹಿರಿತನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವರದಿ ತಯಾರಿಸಲಾಯಿತು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 75ನೇ ಸ್ಕಾಟಿಂಗ್ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಮತ್ತು 125ನೇ ಸ್ಥಾಪಕರ ಜನ್ಮ ದಿನೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಕಾಟರ್ ಸಂಘಟನಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರು. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯ ಗೈಡ್ ತರಬೇತಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರು.

ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಂಗವಾಗಿ ಮಾದರಿ ಟ್ರಾಪ್, ಕಂಪನಿ, ಪ್ಯಾಕ್, ಫ್ಲಾಕ್ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಮುಕ್ತಾಯ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ, ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕಾಟರ್ ಕಮೀಷನರ್‌ರವರು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಧೀರ್ಘಾವಧಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸ್ಕಾಟರ್, ಗೈಡ್ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಸೇವಾ ಪದಕಗಳನ್ನೂ ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದ (ವಾರೆಂಟ್) ಸನ್ನದುಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ವಿಧಿಯ ನಂತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕಾಟರ್ ಕಮೀಷನರ್‌ರವರು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಾವತಿಯ ಸ್ಕಾಟರ್ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ ರವರಿಗೆ ಹಿಮಾಲಯ ಉಡ್ ಬ್ಯಾಡ್ಜನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸಂಘಟನಾಧಿಕಾರಿಗಳು ನೀಡಿದರು. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಶಿವಾಜಿಯವರು ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಉಪಹಾರ, ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎಸ್. ಉಮಾಕಾಂತ್ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರು.

8-8-1982 ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಹಾರನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವನಮಹೋತ್ಸವ ಮತ್ತು ಶ್ರಮದಾನ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. 400 ಸ್ಕಾಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೈಡ್ಸ್, ಕಬ್ಬೆ, ಬುಲ್‌ಬುಲ್ಸ್ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಮುಂಜಾನೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಆಗಮಿಸಿದೊಡನೆ ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾದ್ಯಗೋಷ್ಠಿಯ ನಿನಾದದೊಂದಿಗೆ ಪಥ ಸಂಚಲನದ ಬಳಿಕ ಧ್ವಜಾರೋಹಣ ಮತ್ತು ಉಪಹಾರ ಆಯಿತು. ಭಾರತ್ ಸ್ಕಾಟರ್ಸ್, ಗೈಡ್ಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ದಾನಮಾಡಿದ ತೆಂಗಿನ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮದ ಮುಖಂಡರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟರು. ಜೊತೆಗೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಉಚಿತವಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದ ಗೋಡಂಬಿ, ಮಾವು, ಹಲಸು, ಸೀತಾಫಲ, ಸರ್ವೆ, ನೀಲಗಿರಿ, ಹುಣಸೇ, ರೈನ್ ಟ್ರಿ ಮುಂತಾದ ಸಸಿಗಳನ್ನೂ ನೆಡಲಾಯಿತು.

ಮುಕ್ತಾಯ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಗ್ರಾಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಅಬ್ದುಲ್ ರಹಮಾನ್ ರವರು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನರಂಜನೆ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ವರದಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಮ್ಮನವರು ವಾಚನಮಾಡಿದರು. ಶಾಲಾ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಶರಣಪ್ಪನವರು ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಶ್ರಮದಾನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಉಮಾಕಾಂತ್‌ರವರೂ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ದತ್ತಾತ್ರೀ, ಎಡಿಸಿ (ಎಸ್)ರವರೂ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳ ಉಪಹಾರ, ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ನೆರವಿನಿಂದ ಜೇಸಿಸ್ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶೇಖರಪ್ಪನವರು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಗೈಡ್ ವಿಭಾಗದ 1981-82ರ ಸಾಲಿನ ದ್ವಿತೀಯ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಗ್ರಾಮೀಣ ರೇಂಜರ್ಸ್ ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರವು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಂಜನಗೂಡಿನ ಮಹಿಳಾ ವಿದ್ಯಾಪೀಠದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ 1982 ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳ 15ರಿಂದ 24 ವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. 32 ಮಂದಿ ಶಿಬಿರಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಗೈಡಿಂಗಿನ ತತ್ವ ಉದ್ದೇಶ ಧ್ಯೇಯ ಧೋರಣೆಗಳಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಕೈಕೆಲಸ, ಹಗ್ಗದ ಗಂಟುಗಳು

ಅಡಿಗೆ ವಿಧಾನ, ಉರವಲುವಿನ ಮಿತವ್ಯಯ ವಿವಿಧ ಮಾದರಿ ಒಲೆ ಮೊದಲಾದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ವಿಷಯಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ತುರ್ತು ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಬೆಂಕಿ ಅಪಘಾತ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದು, ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಗಂಟಲಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ತಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಅಲ್ಲದೆ ಶಿಶುಪಾಲನೆ, ಸಮತೂಕದ ಆಹಾರ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ಪರಿಣತರನ್ನು ಕರೆಸಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮಾಡಿತೋರಿಸಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಂದಲೂ ಮಾಡಿಸಲಾಯಿತು.

ಈ ಶಿಬಿರದ ನಾಯಕರಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಹಮೀದ ರಹಮಾನ್ (S O.C.) ಇದ್ದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ವಾಯಿ ಲೆಟ್ ಕೇಲೆಟ್, ಮಾಜಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ತರಬೇತಿ ಕಮೀಷನರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಸಹಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ದುರ್ಗ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ವತ್ಸಲಾರವರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದರು.

ಶಿಬಿರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎ. ಚಿಣ್ಣಪ್ಪ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಾದ ಶ್ರೀ ಹನುಮೇಗೌಡರು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದರು. ಈ ದ್ವಿತೀಯ ಶಿಬಿರವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೊದಲನೇ ಶಿಬಿರದಿಂದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರಲ್ಲದೆ ಸಮವಸ್ತ್ರ, ಪುಸ್ತಕಾಲಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಹ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಇತ್ತಿರುವರು.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ವುಡ್‌ಬ್ಯಾಡ್ಜ್ ಶಿಬಿರಗಳು

1982 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 6ರಿಂದ ಹಿಮಾಲಯ ಸ್ಕೌಟ್‌ವುಡ್ ಬ್ಯಾಡ್ಜ್ ವಾಸ್ತವಿಕ-ಭಾಗ II ಶಿಬಿರವೂ,

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 7ರಿಂದ ಹಿಮಾಲಯ ಕಬ್‌ವುಡ್ ಬ್ಯಾಡ್ಜ್ ವಾಸ್ತವಿಕ-ಭಾಗ II ಶಿಬಿರವೂ ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಎರಡೂ ಶಿಬಿರಗಳು ಅಕ್ಟೋಬರ್ 15ರಂದು ಮುಗಿಯುವುವು. ಆಯಾ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಕೌಟರಾಗಿ ಸನ್ನದನ್ನ ಪಡೆದಿದ್ದು, I ನೇ ಭಾಗದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರ ಪಡೆದಿರುವ, ಇಲ್ಲವೇ, I ನೇ ಭಾಗದ ವ್ಯಾಸಂಗದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಯಾವ ಸ್ಕೌಟರಾದರೂ ಈ ಶಿಬಿರಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹರು. ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಫಿ. ರೂ. 10 ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಫಿ. ರೂ. 5 (ಒಟ್ಟು ರೂ. 15) ಚುನಾಹಿತರಾದ ಪ್ರತಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಕಛೇರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಡೆಯ ದಿನ 18-9-1982.

ಇದೇ 1982 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 16ರಿಂದ 22 ಸೇರಿದಂತೆ ಪ್ರಿ-ಹಿಮಾಲಯ ವುಡ್‌ಬ್ಯಾಡ್ಜ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸಿರುವ ಕಬ್ ಅಥವಾ ಸ್ಕೌಟ್ ಮಾಸ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿಮಾಲಯ ವುಡ್ ಬ್ಯಾಡ್ಜ್-ಭಾಗ I. ಶಿಕ್ಷಣ ಶಿಬಿರ ನಡೆಯುವುದು. ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಫಿ. ತಲಾ ರೂ. 10. ರಾಜ್ಯಕೇಂದ್ರ ಕಛೇರಿಯವರು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಊಟ ವಸತಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವರು. ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಕಛೇರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಡೆಯ ದಿನ ಚುನಾಯಿತ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಂತಿಮ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು 30-9-1982. ನೇರವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು.

ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಣದ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಶಾಲೆಗಳ ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿನ ಅಥವಾ ಸಂಚಿತ (ಅಕ್ಕಮ ಲೇಟೆಡ್) ಕ್ರೀಡಾ-ವಾಚನಾಲಯ ಶುಲ್ಕನಿಧಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಪ್ಪಣೆ ನಂ. 6.0 ನಂ. ಇಡಿ 37 ಇಬಿ 1367, ತಾರೀಖು 1-3-1969 ರಂತೆ ಖರ್ಚುಹಾಕಿ ಕೊಡಬಹುದು.

ಶಿಬಿರಗಳಿಗೆ ಬರಲು ಇಚ್ಛಿಸುವವರು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.

BHARAT SCOUTS AND GUIDES KARNATAKA

**Himalaya Wood Badge Training Courses Part II Practical
at Besant Park, Doddaballapur, during October 1982**

The Himalaya Wood Badge Courses for Cub and Scout sections will be held at Besant Park, Doddaballapur during October 1982. The details are as follows:—

- (1) Nature of the course : HIMALAYA CUB WOOD BADGE COURSE
PART II -PRACTICAL.
- Dates : 7th to 15th October 1982.
- Who can attend : Active Cubmasters who hold valid warrants
and who have obtained Part I Certificate
or written Study I of the Part I.
- Registration fee : Rs. 10/- and special fee of Rs. 5/ for
supply of books & literature to be paid by
the selected participants.
- (2) Nature of the Course : HIMALAYA SCOUT WOOD BADGE
COURSE-PART II-PRACTICAL.
- Dates ; 6th to 15th October 1982.
- Who can attend : Active Scoutmasters who hold valid
warrants and who have obtained Part I
Certificate or written Study I of the Part I
- Registration fee : Rs. 10/- and special fee of Rs. 5/- for
supply of books & literature to be paid by
the selected participants.
- Last Date of applications : The last date for receipt of applications at
the State Headquarters is **18-9-1982**

Scoutmasters and Cubmasters may send their applications in the prescribed form to reach the State Head-quarters on or before 18-9-1982. The Registration fee and the Travel expenses may be met out of the S.P. & R.R. funds as per G.O. No. ED 37, EBB 67, dated 1-3-1969. Final intimation will be sent to the selected candidates.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುನ್ನಡೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದತ್ತ

ಹರಿಜನ-ಗಿರಿಜನ ಹಾಗೂ ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಸಮಗ್ರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಜ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ. ರಾಷ್ಟ್ರವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಶುಭಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಲಿತ ವರ್ಗದ ನಮ್ಮದಿಯ ಬದುಕಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಗೊಳಿಸಿದ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಗುಂಡೂರಾವ್ ಅವರ ದಕ್ಷ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ 20 ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿ, ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದ ಜನರೂ ಕೂಡ, ಸಮಾಜದ ಇತರ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಬಾಳುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಕಡತ ವಿಲೇವಾರಿ ಅಂದೋಲನ ಕೈಗೊಂಡು ಆಡಳಿತ ರಂಗವನ್ನು ಚುರುಕುಗೊಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೇ ಜನತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಆಡಳಿತವನ್ನೇ ಜನರ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಕರ್ನಾಟಕದ್ದು.

ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ರೈತನ ಹಿತವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೋಟ್ಯಾವಧಿ ರೂ.ಗಳ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಹತ್ತು ಎಕರೆವರೆಗಿನ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಭೂ ಕಂದಾಯ ರದ್ದು, ಸಣ್ಣ ರೈತರ ತಕಾವಿ ಸಾಲ ರದ್ದು, ಬೆಳೆ ವಿಮಾ ಯೋಜನೆ, ನೀರಾವರಿ ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ ವಿದ್ಯುತ್ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿತ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ತೆರಿಗೆ ರದ್ದು, ಹಾಗೂ ನೀರುಕರದ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ, ಸಹಕಾರಿ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಸುಸ್ತಿ ಬಡ್ಡಿ ಮನ್ನಾ ಮುಂತಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಹೆಂಡ ಇಳಿಸುವವರು, ಮರ ಕಡಿಯುವವರು, ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟುವವರು ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅಕಸ್ಮಿಕಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಮೃತರಾದರೆ ಅವರಿಗೆ 2,000 ರೂ.ಗಳ ಪರಿಹಾರ ನೀಡುವ ಯೋಜನೆ 'ಅಶಾಕಿರಣ' ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಹಾಗೂ ಶಾಲೆ ಒದಗಿಸಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಮಂಗಳೂರು ಹಾಗೂ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮಲೆನಾಡು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾ ನಲಯಗಳು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ 2.75 ಲಕ್ಷ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಡವರಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಇನ್ನೂ 1 ಲಕ್ಷ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗುವುದು.

ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದುದರಿಂದಾಗಿ ಸುಮಾರು 5 ಲಕ್ಷ ಗೇಣಿ ದಾರರು 21 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಭೂ ರಹಿತರಿಗೆ ಹಂಚುವ ಕಾರ್ಯ ಭರದಿಂದ ಸಾಗಿದೆ.

ಹರಿಜನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, 6ನೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆಗೆ 5-30 ಲಕ್ಷ ಹರಿಜನ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಬಡತನ ರೇಖೆಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲಾಗುವುದು. ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಅನೇಕ ಬಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡಲು 14 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಜನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆ, ಹಂಪೆಯ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಉದ್ಯಾನದ ನವೀಕರಣ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಸಾಧನೆಗಳು.

ಪ್ರಕಟಣೆ: ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ, ವಾರ್ತಾ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರ ಇಲಾಖೆ